

[Bertel Haarder.]

Nu gælder det altså børnehave- og fritidspædagogseminarierne. Her var idealet også oprindeligt 6 spor ud fra visse kvantitative målsætninger, som ikke har meget med kvalitet at gøre. Dette krav er nu nedtrappet til 4 spor, men da 13 seminarier ikke har 4 spor, så er det altså noget, der på længere sigt også kan blive en kostbar affære.

Hvorfor nu 4 spor? Det skyldes, at hvis man skal opfylde alle de standardiserede, centralt fastsatte krav, som gælder for undervisningen og administrationen på seminarierne, er 4 spor det optimale, dvs. det, der på papiret er det mest økonomiske. Men spørgsmålet er, om ikke ministeren i stedet for ville undersøge, hvordan man får lempet disse krav, så at mindre og udmærkede seminarier kan bestå.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Indledningsvis vil jeg åbent bekende, at jeg endnu ikke har haft tid til at læse betænkning nr. 733 om planlægning vedrørende børnehave- og fritidspædagogseminarierne, der først for nylig forelå i trykt udgave. Jeg har kun i anledning af spørgsmålet nået at blade den igennem.

I ministeriet har man heller ikke nået at behandle den. Når hr. Bertel Haarder nu beder mig love, at der intet skridt tages til at realisere de kapacitetsudvidelser, som foreslås i betænkningen, må han ikke forlange et ubetinget ja eller nej her og nu. Hvor langt ud i fremtiden havde Bertel Haarder i øvrigt tænkt sig at et sådan svar skulle gælde?

Jeg kan dog sige så meget, at betænkningen ikke vil føre til nogen kapacitetsudvidelse i finansåret 1975-76, tværtimod. Optagelsen på børnehave- og fritidspædagogseminarierne nedsættes i 1975-76 med 8 hold, hvilket i parentes bemærket betyder en besparelse på 1,17 mill. kr. i 1975-76 og 3 mill. kr. og 5,2 mill. kr. og 6,1 mill. kr. i de følgende 3 finansår. Dette er sket dels af sparehensyn, dels under indtryk af den usikkerhed om det fremtidige behov for børnehave- og fritidspædagoger, som vi drøftede her i tinget for kort tid siden i anledning af fru Gerda Møllers spørgsmål til mig.

Man må i den forbindelse og i forbindelse med den omtalte betænkning ikke glemme, at udvalget, som har afgivet den, afsluttede

sit arbejde i august 1973, altså for mere end 1½ år siden. Billedet har siden ændret sig. Derfor må vi, som jeg også sagde sidst, nu tilvejebringe et ajourført og mere sikkert grundlag for beregningen af det fremtidige pædagogbehov, bl. a. studere de kommunale 5 års udbygningsplaner for det sociale område, før der kan tages endelig stilling til betænkning nr. 733s forslag.

Må jeg til slut sige, at regeringen til fulde deler hr. Bertel Haarders omsorg for de unge arbejdsløse. Det fremgår af det aktionsprogram, som regeringen har vedtaget, og som blev præsenteret på en pressekonference før påske.

Bertel Haarder (V):

Hentydningen til de arbejdsløse skyldes min skriftlige begrundelse, hvor jeg netop siger, at man netop har brug for pengene til det i stedet for det, det drejer sig om her.

Men jeg må lige rette en misforståelse. Der er ikke tale om, at der i og for sig foreslås nogen særlig stor kapacitetsudvidelse, skønt der er tale om en lille udvidelse. Der er tale om, at visse seminarier skal nedlægges, andre skal have færre klasser, især et enkelt stort, og nogle skal udbygges. Det er altså det, vi kender fra folkeskolen, hvor nogle skoler nedlægges, og hvor man skal bygge til andre steder for at kunne opfylde nogle standardiserede krav. Det er i og for sig det, som jeg egentlig gerne vil lade munde ud i et spørgsmål til ministeren: er ministeren ikke enig med mig i, at vi bør bekæmpe denne dyrkelse af de kvantitative krav i undervisningen? Det vil jeg egentlig godt høre ministerens reaktion på.

Jytte Røge (FP):

Det er min opfattelse, at en væsentlig del af forældre ønsker deres børn passet i den kommunale dagplejeordning eller privat, hvilket underbygges af en sag i Hundested for en 1½ måneders tid siden. Her havde kommunen opsagt den kommunale dagplejeordning, fordi der stod 30 børnehavepladser ledige. Mødre, der havde deres børn i den kommunale dagpleje, mødte op til byrådsmødet og protesterede, fordi de ikke ønskede deres børn overført til børnehaven. Dette viser altså, at mødre hellere vil have deres børn passet af ganske almindelige